

Hồi 10

Dòng Họ Lý Dũng Cảm

Hôm sau Ngô Loan sai đại tướng Cáp Hồ tới Nhạn Môn Quan khiêu chiến. Tiên phong Lý Lăng lại được lệnh xuất trận. Hai mãnh tướng đều uy phong lẫm liệt, quần thảo trên trăm hiệp mà vẫn bất phân thắng bại. Nguyên soái đôi bên đều sợ tướng mình mệt mỏi sơ hở, nên đều thu quân.

Ngô Loan thấy Lý Lăng dũng mãnh, nghĩ rằng phải dùng kế mới hạ nổi, bèn sai Nhã Lý Đạt, Cáp Hồ và Tôn Long, mỗi người đem năm nghìn binh mai phục ở hai phía đông tây và ở giữa, sau đó mới sai Thổ Kim Hồn đem một nghìn binh mã tới khiêu chiến, và dặn dò mọi điều.

Hôm sau Thổ Kim Hồn tới khiêu chiến, Lý Lăng lại được lệnh xuất trận. Đôi bên giao đấu ít hiệp thì Thổ Kim Hồn giả thua, quay ngựa chạy. Lý Lăng giục ngựa đuổi theo. Được ngoài năm dặm, Thổ Kim Hồn quay đầu lại mà nói:

- Lý Lăng, ta đã chịu thua, còn đuổi mãi làm gì.

Nói xong, lại giục ngựa chạy. Lý Lăng đuổi theo năm dặm nữa, thấy tới một đường hẹp hai bên là núi cao, mừng thầm là phen này nhất định bắt được Thổ Kim Hồn.

Nhưng lúc đó, pháo lệnh nổ vang, Lý Lăng giật mình, biết là trúng kế, định quay ngựa lại nhưng không kịp nữa rồi, Phiên binh đã đổ ra tứ phía. Cáp Hồ và Nhã Lý Đạt xông tới vây đánh. Lý Lăng dũng mãnh chống cự, nhưng Tôn Long từ xa đã liệng dây kéo Lý Lăng ngã ngựa. Phiên binh ập lại troi chặt, đưa tới đại doanh Phiên soái. Lý Lăng chửi bới không thôi. Ngô Loan sai đóng cửa giải về kinh đô Phiên quốc.

Hán binh bại trận chạy về cấp báo, Lý nguyên soái hoảng sợ, vì dưới trướng không còn ai dũng mãnh hơn Lý Lăng nữa, bèn cho lệnh treo miễn chiến bài, rồi viết tờ cấp báo gửi về triều.

Hán đế được tờ cấp báo lấy làm lo lắng, hỏi xem có tướng nào ra thay thế Lý Lăng. Con trai của Lý nguyên soái là Lý Hồ lúc đó đang giữ chức Hậu quân đô đốc, nghe tin cha bị nguy, anh bị bắt thì khảng khái tâu:

- Tiểu thần tình nguyện đem binh giúp thân phụ.

Hán đế mừng lắm, cho đem thêm mười vạn tinh binh tới Nhạn môn quan. Lý Hồ về nhà từ biệt vợ là Bách Hoa phu nhân. Phu nhân cười bảo:

Tướng công đã xuất binh vì cha anh, thì thiếp cũng đi theo vì chồng.

Nguyên là Bách Hoa phu nhân rất giỏi võ nghệ, chuyên sử dụng song đao. Lý Hồ nghe vợ nói vậy thì bằng lòng, nhưng dặn vợ đừng cho vợ con của Lý Lăng biết tin Lý Lăng đã bị bắt.

Nhưng lúc đó con trai của Lý Lăng là Lý Năng ở ngoài nói lớn:

- Chú thím đừng giấu nữa, cháu biết hết rồi.

Nói xong chạy vào báo với mẹ là Trương thị. Trương thị nghe tin chồng bị giặc bắt thì khóc lóc nhất định đòi đi theo. Lý Hồ không biết làm sao, đành chấp thuận.

Như vậy là Lý Hồ đem mười vạn tinh binh, lại đem cả vợ, cả chị dâu và cháu tới Nhận môn quan. Gia quyến gặp nhau mừng mừng tủi tủi.

Sáng hôm sau, Lý nguyên soái cho lệnh rút miễn chiến bài và sai con là Lý Hồ xuất trận. Bên Phiên binh có Thổ Kim Hồn nghênh chiến. Hai tướng giao chiến trên ba mươi hiệp thì Thổ Kim Hồn đuối sức phải quay ngựa chạy về đại doanh. Ngô Loai sai các đạo quân nhất tề vây chặt. Lý Hồ tả hung hữu đột như thần tướng. Lý nguyên soái và Bách Hoa phu nhân đem hai đạo binh tiếp ứng.

Trận đánh vô cùng ác liệt. Phiên binh chết vô số, binh tướng phải chạy dài. Bách Hoa phu nhân cao hứng dẫn binh đuổi theo giặc. Nhưng tới một đường núi hẹp, phu nhân bị Phiên binh dùng cung tên bắn chết. Bách Hoa phu nhân ngã ngựa, Phiên binh định ào tới chặt đầu, thì Lý Hồ đã tới, đánh giặc Phiên binh, xuống ngựa ôm lấy thân vợ mà khóc. Lý nguyên soái cũng tới thấy con dâu chết thì không ngăn được giọt lệ già.

Lý Hồ sai binh đem thi hài phu nhân về Nhận môn quan, rồi uất ức muốn tiếp tục dẫn binh đuổi theo giặc, nhưng Lý nguyên soái đã khuyên:

- Con ơi, việc trận mạc không thể nóng nảy vì có thể nguy hại đến thân. Và lại đánh đuổi giặc Phiên ngay bây giờ sẽ mang tiếng là vì vợ, trong khi kẻ làm tướng phải nghĩ đến triều đình quốc gia.

Lý Hồ đành đem xác vợ về Nhận môn quan mai táng, buồn khóc không thôi. Mọi người phải hết lời an ủi.

Hôm sau Thạch Khánh Chân và hai con tới khiêu chiến, Lý Hồ xuất trận ngay, đánh Thạch Khánh Quân chạy dài. Thạch Long Thạch Hồ thấy cha bị nguy, liền quăng dây vào chân ngựa Lý Hồ, khiến Lý Hồ ngã xuống đất. Lập tức hai anh em họ Thạch xông tới, kẻ thương người đao, kết liễu mạng sống Lý Hồ. Họ Lý mất đi một viên dũng tướng.

Bại binh chạy về cấp báo. Lý nguyên soái nghe tin con trai tử trận thì ngắt đi. Trương thị và Lý Năng phải cứu tinh. Lý Năng nói:

- Xin ông cho cháu xuất trận, trả thù cho cha cháu và chú thím.

Lý nguyên soái ghen ngào lắc đầu:

- Cháu ơi, nhà họ Lý bây giờ chỉ còn lại mình cháu mà thôi. Hai mẹ con cứ ở trong cửa quan này trấn giữ là được rồi. Nếu có bề gì thì nhà họ Lý phải tuyệt tự hay sao?

Hôm sau Lý nguyên soái đích thân xuất trận, đánh Phiên binh tan tác. Nhưng sau đó Ngô Loan biết là tướng tài nhà Hán chẳng còn ai, bèn chỉnh đốn binh mã, nhất tề vây kín. Lý nguyên soái tả xung hữu đột, muốn mở một đường máu, nhưng nhất hỏ nan địch quần hỏ, tướng nguy đến nơi.

Bỗng thấy Phiên binh giạt ra, vòng vây bị phá vỡ, thì ra Trương thị và Lý Năng dẫn binh tới cứu. Nhờ vậy Lý nguyên soái mới trở về được nhưng sĩ tốt hao tổn cũng nhiều.

Trong khi đó thì Phiên soái Ngô Loan cho báo tin thắng trận về kinh đô Phiên quốc.